

Dieren: 'werknemers die werken voor een beetje liefde van hun baas'

Zelfs de grootste collegezaal van Hogeschool Van Hall Larenstein in Leeuwarden had te weinig zitplaatsen voor de vele bezoekers van het Studium Generale 'Dieren aan het werk'. Het door het lectoraat Welzijn van Dieren georganiseerde SG trok veel belangstelling, ook van buiten de school. Marie-José Enders-Slegers van de Universiteit Utrecht, Peter van der Heijden van het KNGF Geleidehonden en Toinny Lukken van Dolfinarium Harderwijk deelden gistermiddag met de bezoekers hoe zij het welzijn van hun dieren zo goed mogelijk waarborgen.

In de zorgsector worden dieren steeds vaker ingezet. Zij bezorgen mensen met een beperking vele gelukkige momenten. Marie-José Enders-Slegers doet voor de Universiteit van Utrecht onderzoek naar de effecten die dieren hebben op de kwaliteit van het leven van deze mensen. Zij blijken bijvoorbeeld meer aanspraak te hebben, kunnen zich beter concentreren of genieten gewoon van een knuffel of een warm lijfje tegen zich aan. "Dieren dagen uit tot knuffelen, hierdoor komen hormonen vrij die mensen en dieren een gelukkig gevoel geven. Eigenlijk is dat al een doel op zich" vertelt Marie-José stralend.

Voor sommige mensen betekenen dieren meer dan alleen een knuffel, zij zijn voor hun vrijheid compleet afhankelijk van hun blindengeleidehond. Peter van der Heijden, hoofd Opleiding van het KNGF, geeft aan dat hun hond in bepaalde situaties het verschil kan maken tussen leven of dood: "beeld je maar eens in dat een blind persoon de trein in wil stappen, staat deze nog niet klaar dan moet de hond zijn baas er goed van doordringen dat hij/zij niet van het perron afstapt." Op deze momenten wordt de hond belast met de zorg om de veiligheid van zijn baasje, maar om een goed welzijn van de hond te behouden wordt de cliënt intensief begeleid en mag een blindengeleidehond na 6 á 7 dienstjaren met pensioen.

Toinny Lukken, opleidingscoördinator van Dolfinarium Harderwijk sluit hierbij aan door te vertellen hoe zij en haar collega's omgaan met het waarborgen van het welzijn van hun dieren: "Wij observeren de dieren sowieso 24 uur per dag, dit doen wij met zowel videotoezicht als onze eigen ervaren blik. Bovendien doen wij zoal onderzoek naar het optimaliseren van het welzijn van de dolfijnen, is er een verrijkingscomité opgericht en doen wij niet meer dan 2 shows per dag per dier".

Een van de vragen die tijdens de discussie naar voren kwam was "Hoe valt te legitimeren dat we dieren trainen voor vermaak?". Peter van der Heijden geeft hierop zijn persoonlijke visie: door publiek kennis te laten maken met het interessante gedrag en de cognitieve kwaliteiten van dieren verbetert hun morele positie ten opzichte van het dier. Daar profiteren ook hun niet-gehouden soortgenoten van. Vanuit de samenleving wordt een kritische houding aangenomen ten opzichte van de sector waarbinnen dieren 'werkzaam' zijn. Volgens Peter van der Heijden is dit een positieve ontwikkeling: "dit zorgt er juist voor dat organisaties strenge eisen stellen aan de omgang met deze dieren". De zaal was het dan ook vrijwel unaniem eens met de stelling dat de welzijnsproblemen bij particulier gehouden dieren vele malen groter zijn dan die bij dieren in professionele zorg- en vermaakinstellingen in dienst van de mens. *Bron: lectoraat Welzijn van Dieren 11-11-2010*